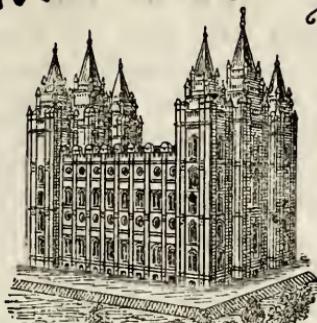

Skandinaviens Stjerne.

Organ for
Dages

de Sidste-
Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Øyden og Troen ere førenede.

Nr. 9.

Den 1ste Maj 1901.

50de Årgang.

Tale af Apostel John Henry Smith,

holdt ved Halvaarskonferencen i Salt Lake Tabernakel Lørdagen den
6. Oktober 1900.

Bed Begyndelsen af dette Værk befalede Herren de Sidste-Dages Hellige, at de skulde gaa ud i hele Verden og forkynde Evangeliet for alle Mennesker. De, som annamme det, vilde blive velsignede, og de, som forkastede det, vilde blive fordømte, og over de sidstnævnte vilde Herren udgyde sine Straffedomme i sin egen belejlige Tid. Maar vi tage i Betragtning, hvor lille Begyndelsen var, saa er det et forbausende stort Arbejde, der er blevet udført af Eldsterne fra den Tid til nu. I denne Forsamling ville vi finde mange Nationaliteter repræsenterede samt mange Førvarere af vor Tro fra Mexico og Canada og fra de forskellige Missioner paa det amerikanske Kontinent, hvor de have virket for at udspredde Evangeliets Principer. De ere her som Repræsentanter for Menigheder, der have annammet Evangeliet. Det er forbausende for alle tænkende Mennesker, hvorledes dette Værk er vokset og tiltaget, og dog er kun en begrænset Del af Arbejdet bleven udført; thi der er mange Nationer, hvor Evangeliet endnu ikke er blevet forkyndt, dels paa Grund af disse Landes mindre frisindede Regeringer og dels paa Grund af Folkenes Fordomshuldhed. Disse Ting have paa en Maade hæmmet Evangeliets Fremgang; men lige saa snart, som Lejlighed gives, ville vores Eldster være der og tilbyde dem Fred og Frelse. Herren vil gaa i Rette med alle de Nationer, hvor Evangeliets

Indsørelse er blevet forhindret paa Grund af Folkenes Ufordragelighed. Forkastelsen af Evangeliet betyder ikke noget Godt for dem; thi det bliver maa ske nødvendigt, at Oprør, Forandringer, Blodsudgrydelse og Forvirring finder Sted. Øren maa blive aabnet; thi dette er For-synets Beslutning. Hans Børn kunne ikke blive dømte, førend de have hørt hans Ord; og dersom Regeringsforholdene ere saaledes, at Tale-frihed er forbudt, saa er jeg af den Formening, at Herren vil hjemsøge disse Regeringer og straffe og ydmøgne dem paa en eller anden Maade, som vil have til Følge, at Evangeliet kan blive forknyt for disse Nationer.

Vi have kun udført en lille Del af det store Arbejde, som er blevet os anbetroet. Nogle af Verdens mere liberale Regeringer have mødt os med Venlighed og forsvaret vores Rettigheder trods de Fordomme, som eksistere blandt Folket imod Indsørelsen af noget Nyt, hvad enten det er paa Opfindelsens, Videnskabens eller Religionens Omraade. Og Menneskene ere i Særdeleshed meget uvillige til at annamme saadanne Lærdomme, der komme i Strid med deres medføgte Fordomme. Men det Værk, som den Almægtige har anbetroet de Sidste-Dages Hellige i denne Tidernes Hyldest Husholdning, har en saa herlig Fremtid, som det er muligt at tænke sig, hvad dets Udbredelse angaar. Vi have ingen Grund til at twile med Hensyn til Opfylselsen af den Almægtiges Hensigter i denne Henseende, naar vi ihukomme, hvad der er blevet udført. Det er kun faaiar siden, at nogle faa Personer i en lille Landsby Øst for os sluttede Pagt med Gud om, at de vilde tjene ham og opfylde alt, hvad han fordrede af dem. Da de blevne døbte, lovede de, at Herrens Banner aldrig skulde blive sørket, førend Herrens Røst var blevet hørt paa de fjerneste Steder i Verden. Det forekommer os maa ske undertiden, at vi have opfylst denne Mission; men vi ere kun ved Begyndelsen deraf. Herren har bestemt, at dette Værk skal blive en Glæde for hele Verden, og ingen Magt kan standse dets Fremgang. Det vil maa ske møde Modstand; dets Fjender ville maa ske føge at standse dets Fremgang; Forhindringer ville maa ske blive anbragte paa dets Vej; men de ville blive bortryddede, ligesom Binden samler Halmstraa og fører dem fra Sted til Sted, eller ligesom Stormen dri- ver Oceanets Vover og slaar i Stykker alt, hvad Herren ønsker at til-intetgøre.

Hvis de Sidste-Dages Hellige skulle opnaa det store Maal, som er opstillet for dem, saa maa de vise deres Trofasthed mod Gud ved at benytte de Talenter, som han har givet dem, til at forbedre alt det, som kommer under deres Indslydelse, og til at udbrede Sandhedens og Retfærdighedens Principper saa meget, som det staar i deres Magt. Vi kunne ikke vise vores Medmennesker større Kærlighed end at bringe dem de evige Sandheder, som Herren har aabenbaret for dem, og vise dem, hvad de bør gøre for at blive antagelige for vor Fader i Himmelen.

Vi have maaſſe tænkt, at vort Arbejde næsten var fuldendt, fordi der i adskillige Nationer er opkastet Forhindringer paa vor Vej, og fordi de Missionsmarker, som en Gang gave en rigelig Høst, næsten ere ud-døde. Vi have maaſſe forglemt, at hele denne Jord er opfylldt af Guds Sønner og Døtre, og uagtet de ere fulde af Fordomme og lufke deres Hjerter for Evangeliet, saa er det dog vor himmelske Faders Hensigts, at de skulle have Lejlighed til at høre Budskabet om Frelse. Han vil ordne Forholdene saaledes, at Havet vil overstige sine Bredder, ligesom der ved Krig og Rygter om Krig med meget mere vil udbrede sig en saadan Raedsel, at hver eneste Dør vil blive aabnet for Evangeliet og dets Sæd blive saet; Sandhedens Lys vil stinne i de mørkeste Af-froge af Verden; Herrens Visdom og Herlighed vil blive aabenbaret, og dette vil forandre Menneskenes Hjerter og lede dem til at adlyde og elske Sandhedens Principper.

Vi ere et Folk, som tror paa og arbejder for en fortsat Udbredelse af vore Lærdomme blandt Menneskene i Verden. Vi forlode vort Hjem i Østen; vi hejsede vort Banner i Ohio, i Missouri og i Illinois, og vi have nu hejset det i Skyggen af disse snebekrænſede Bjerge. Vore „Benner“ dreve os fremad mod vor forud bestemte Skæbne. De forstode det ikke, og vi forstode maaſſe heller ikke selv, at Herren vilde benytte os til at genoprette, omdanne, forny og opløſte Menneskeslægten, hvorför vi fra disse Bjerge skulle gaa ud i alle Retninger for at forkynde Herrens Sandheder iblandt Menneskene og derved befri os for det Ansvar, som er blevet os paalagt.

Mine Brødre og Søstre! Feltet er foran os, og dette Felt er den ganſe Verden. Guds Børn ere vore Brødre og Søstre, og deres Ret-tigheder burde være ligesaa hellige for os som vore egne. Det er vor Pligt at meddelse dem, at Gud er deres Fader og vor Fader, at Jesus er Verdens Frelser, at han har gengivet Nøglerne, aabnet Døren og vist os Vejen, og at han har udvalgt os til at være Budbringere af ethvert Princip, som vil forbedre og ophøje Menneskene. I dette Øje-ned have vi lovet vor Tro, vore Rigdomme, vor Ere, vort Liv, og de Mand, som ere blevne valgte til at styre og lede os, arbejde med dette Maal for Øje og ville ikke ophøre dermed, før Sandhedens Røst er blevet hørt i hvert eneste Land.

Vi ere maaſſe ikke saa vel herdede til Opfyldelsen af denne Pligt, som vi burde være. Vi have ikke tilegnet os den nødvendige Uddannelsel og Kunckab om de forskellige Landes Love, Sæder og Stikke, som vil gøre os skilke til at saa Evangeliets Sæd, hvor Lejlighed tilbydes. Dørene ville blive aabnede; Sandhedens Lys vil strømme ind, og Evangeliet vil blive forkyndt, saa at vi maa blive fritagne for deres Blod, som vilde hvile over os, dersom vi ikke forkyndte dem, at Gud har gengivet sit hellige Præstedømme til Menneskenes Børn og gengivet

Nøglerne, hvorved de Afsvøde kunne blive frelsede. Herren vil aabne Døren for hvert eneste Land, saa ethvert Individ vil saa Lejlighed til enten at antage eller forkaste hans Ord.

Men idet vi drage Omsorg for vore Medmennesker, maa vi ikke forglemme os selv. Vi maa stadig have vore Øjne rettede mod Malet og søge at opfylde vor himmelske Faders Hensigter. Det er hans Plan, at denne (den amerikanske) Nation skal være Forløberen for den almindelige Frihed i den ganske Verden, til Belsignelse for hans Børn. Nationen opfylder sin Mission, og Herrens Belsignelser ville hvile over den, saa længe den søger at bringe Frihed og aabne Dørene for Evangeliets Udbredelse.

Maa Herrens Belsignelse hvile over eder. Gid vi maa elske Sandheden, Friheds Principper og vore Medmennesker mere end vort eget Liv, at vi maa bentte de Gaver, som Herren har givet os, og søge at lære Menneskene at vandre paa hans Veje, er min Bon i Jesu Navn. Amen.

Pompeji.

Som bekendt blev de to Byer Herculaneum og Pompeji ødelagte ved et frygteligt Udbrud af Vesuv Åar 79 efter Kristi Fødsel. Den sidstnævnte By er delvis udgravet, og Arbejdet for at bringe den frem for Dagens Lys fortsættes stadig. Navnlig i de sidste År er det blevet drevet med særlig Fver, og Bladene ere fulde af Beretninger om de gjorte Fund.

Fet af Kvartererne er der udgravet en Mængde Lig, som efter de Stillinger, hvori de fandtes, give et frygteligt Billede af det Øjeblik, da Pompeji blev Dødens By. En Massæ Flygtende have søgt at naa Havet, men ere ved Sarnoflodens blevne overraskede af Astregnen og have da søgt Tilflugt i et Hus. Der maa her have været Kamp for at komme ind, thi det først fundne Skelet holder et Sværd i Haanden. De Flygtendes Massæ har været saa stor, at Enkelte ofte have maattet banet sig Bej med Baaben i Haand. Ofte har man fundet Lig med Lamper i Hænderne, et Tegn paa, at der under Katastrofen maa have hersket det dybeste Mørke. Der fandtes ved de mange Skeletter adskillige Kostbarheder: hele Værredspose med Guldmønter, Spønder, Ringe, Halskæder, Ørenringe o. s. v.

Bed Siden af dette Dødens Hus fandtes en Haandværkers Arbejdslokale. Han synes navnlig at have givet sig af med at forfærdige Fiske-reredskaber. Endelig laa der et Apothek, i hvilket der paavistes kirurgiske Instrumenter, Beholdere med Pilller og andre Lægemidler. Samme

Sted fandtes en Stendunk med Inscription; den er en Gave fra en Pompejaner ved Navn Cladius Clemens og har været fyldt med uforfalsket Vin fra de øvre Vinhjerge.

Det værdifuldeste Fund er dog Afsætningen af Gladiatorhuset og Marcus Lucretius' Bolig, hvilke Bladser dog ikke ere tilgængelige for Publikum. Lucretius har været en velstaaende Mand, som har haft Raad til at ofre en Del paa Hjemmets Komfort. Over Indgangen findes en Inscription, der fortæller, hvem der bor. Bæggene ere indvendig smykkede med Frescomalerier, hvis Farver staa rene og friske.

Gladiatorhuset er ligeledes af stor Interesse. Af Inscriptionen ses det, at det har været beboet af een eller flere Gladiatorer. De have haft det meget komfortabelt og ligeledes smykket deres Børrelser med Jagtbilleder, Landskabsbilleder og mythologiske Scener.

Der arbejdes for Tiden med en Styrke paa flere Hundrede Mand foruden dem, der ere beskæftigede med at foretage de hvert Åar nødvendige Bedlige holdsesarbejder. De sidste Fund ere som nævnt meget rige. Hele Arbejdets systematiske Anlæg lover ogsaa godt for Fremtiden.

Deres Øjne vare aabnede.

En fremragende fransk Avis, L'Autorite, gør i en Omtale af den sidste Krig imellem de forenede Stater og Spanien nedenstaaende Beværnninger, og drager deraf den Slutning, at hverken Stor-Britanien, Tyskland, Frankrig eller Rusland, men de forenede Stater er Verdens Stormagt. Som Bevis paa sin Paastand anfører den følgende interessante Statistik: „Gamle Europa var døende af Hunger, Jordbunden var udslidt og blev daglig mere udhygtig til at frembringe Brødet.

Dg unge Amerika føder det.

Roms Kornmagasin var i gamle Dage Afrika.

Men i Dag er Amerika Europas Kornloft.

Det er ikke alene med Afsgrøden, at Amerika gør Indsald i den gamle Verden.

Det er ogsaa med sin Industri og Kunst. Kun for kort Tid siden var Amerika afhængig af England med Hensyn til Landmands-Medskaber, fine Bogne, Papir, uldne Tøjer og alle fabrikerede Sager af Jern eller Staal. I Dag udfører det disse forskellige Produkter til en Værdi af 7,400,000,000 Krøner aarlig.

De konkurrerer nu med os paa de europæiske Markeder.

Desforuden viser Statistiken Amerikas fremragende Handelsvigtighed.

De forenede Stater frembringe tre Fjerdedele af Verdens Bomulds-Barer.

De avle Halvparten af Verdens Korn.

Ud af 600,000,000 Tons Kul, der aarlig udtages af Jordens Skød, frembringe de forenede Stater 200,000,000.

Der findes 435,000 engelske Mile Jernbaner paa Jordens. Amerika fordrer som sin Del deraf 182,000 Mile. Indkomsterne fra alle disse Jernbaner udgøre 46,250,000,000 Kroner om Aaret, af hvilke de forenede Stater tjene 18,500,000,000 Kroner. De behøve ikke at gøre Gaeld til noget Land for Guld, Sølv, Bly, Jern, Kobber eller Petroleum, men kun udføre alt dette Aaret rundt. Dets Handelsflaade bruger 14,400,000 Hestes Kraft eller en Tredjedel af den ganske Verdens. Endeligen, om vi beregne Verdens Rigdom til 595,700,000,000 Kroner, ejer de forenede Stater 229,400,000,000 Kroner deraf.

Alt dette bringer Transkanden til at bemærke: „Og dette er Modstanderen, imod hvilken det fattige, ulykkelige Spanien fastede sig. Det var kun en Mundfuld for Uhyret.“ Han drager da følgende Slutning:

Nu, da Uhyret har prøvet sine Kræfter og faaet Appetit, kan Europa maa ske faa Besværligheder med det.

Om det behager det at gibe alle europæiske Kolonier i de amerikaniske Farvande, hvem kan da forebygge det?

Hvis det endog saa finder for godt at annektere Kanada og finder sig for indskrænket indenfor sine 8,000,000 □ Kilometre, vilde det næsten almægtige England ikke være i Stand til at forhindre det.

Amerika er i Fremtiden Verdens Dronning, og vi burde takke Himlen, fordi det er saa langt borte, som det er.

Uagtet denne store Afstand trues vi endda med Indgreb derfra paa Handelens og Industriens Omraader, alvorligere og mere frygteligere end militær Magt.

Denne sidste kunne vi maa ske med Magt og Mod slaa tilbage; men økonomiske Indfaald ere uimodstaelige.

Amerika er Hvedens Atilla og Bomulds og Kuls Timur, som vi have til at modstaar i vore Dage, og vores Vaaben fejle os, vor Fordbund er udsliidt, vores Penge ere bortoslede, og vi ere ladte tilbage uden noget heldigt Forsvars-Middel.“

Religion som en Erhvervs-Kilde.

Præsten af East side Baptist-Kirke har nedlagt sit Embede, og hans hurtige Afrejse til andre Kirke-Kredse fortjener, selv om det ikke i sig selv er noget Tilfælde af stor Vigtighed, dog at noteres paa Grund af, hvad den „ærværdige Pastor“ foregiver at være Marsagen til denne Handling. Hans ærlige Tilstaaelse burdeaabne Øjnene paa vores „christne“ Venner for den gejstlige Embeds-Forretnings Stilling.

Det ansføres, at Hr. Shanks sagde, at hans Forhold til Kirkens Medlemmer havde været meget behageligt, og dette er bekræftet af fremragende Medlemmer af Menigheden. Men bortset fra dette har han i en længere Tid tænkt paa at flytte, fordi efter hans egne Ord: „Menigheden er lille og har ikke Evner til at forhøje min nuværende Gage paa 1000 Dollars om Året, og det er min Pligt at tjene mere for min Familie.“

At dette er i fuldkommen Overensstemmelse med Nutidens Ideer, benægtes ikke, men er det „kristeligt“? Foresil eder, at „Præsterne“ paa den store Afregnings-Dag ville prøve paa at fremstige for alle Meneskers Dommer: „Vi have forladt alt og fulgt dig; hvad skal vor Løn være derfor? naar det er et historisk Faktum, at det, de have forladt, var deres Menigheder, der vare for fattige til at betale mere end 1000 Dollars om Året. Hvorledes kunne de gøre Krav paa at være hans Tjenere, som tilskyndede sine Tilhængere til at give for Intet, hvad de have annammet for Intet? Er det muligt at forestille sig, at Apostelen Paulus forlod Korinth, fordi hans Honorar var for lille der, og at han søgte et Pastorat i Rom for at tjene flere Penge? Kunne vi tænke om Johannes, Herrens elskede Discipel, at han forlod Menighederne i Afien, fordi hans Familie behøvede flere Penge?

Pastor Shanks er fuldkommen ørlig i denne Sag. Han siger, at han vil gaa til Chicago for at begynde et Opvækfelses-Værk; dette i Forbindelse med hans udtalte Haab om at „tjene“ flere Penge kan kun forstaas saaledes, at han anser „Opvækfelses“-Forretningen i Østen som mere fordelagtig end en „Præst“s Forretning i Saltsø-Staden. „Jeg skylder min Familie at tjene flere Penge, siger han, og saa gaar han til Chicago for at begynde en „Opvækfelse“ med passende Salmes, Bønner og Formaninger. Er det muligt at tænke sig en større Urime-lighed end den almindelige gejstlige Præfis, at danne et Erhverv af det, som hverken kan købes eller sælges, men som gives frit til dem, der bede i Tro og Ydmighed? Vi ønske ikke at behandle denne Sag som en Latterlighed, men vi mindes sterkt om en Ytring af den afdøde Hr. Kirkegaard; han beklagede Judas for hans Mangel paa Forretnings-kneb i sit forræderiske Foretagende og undrede sig over den Klogskab, som kan fabrikere, hvad der paafaaat være Religion, til en Værdi af 1000 Dollars om Året. Kan der være noget Spørgsmaal om, at „Opvækfeler“ som et Penge-Foretagende ere værre end Bedrageri?

Det er fuldkomment rigtigt, at Præster ønske flere Penge til deres Familjes Befremmeligheder, men de burde indlade sig i en ørlig Forretning og ikke gøre Baastand paa at sælge det, de ikke ejer, og som, hvis de ejede det, vilde være over al Pris.

Deseret News.

Den 1ste Maj 1901.

Præsident Andreas Petersens Afskeds-Hilsen.

Eftersom Tiden er kommen, da jeg af Herrens Ejendom er blevet løst fra min Missions-Virksomhed i disse Lande, benytter jeg Lejligheden til herved at udtales mit inderlige Taknemmelighed til Gud, Himmelens og Jordens Skaber, for alt godt, som jeg har modtaget, og for den Fred og Tilsfredsstillelse, jeg har nydt i Øsset af omtrent 2^{2/3} Åar, den Tid, i hvilken jeg har beklædt den ansvarfulde Plads, der var mig betroet i den skandinaviske Mission.

Frem for alt er jeg min kærlighedsrige Fader taktfyldig for den Bistand, han har ydet mig, ved den Hellig-Ålands Bejledning, i at udføre de mange til Kaldet henhørende Pligter. Mennesket er i sig selv meget svagt og ufuldkomment og dets Stræben af ringe Værd; det kan ej udrette noget for Retsfærdighedens Sag uden sin milde Faders naadige Hjælp. Herren har rigeligen lagt sine Besignesler til mine og mine Brødres Virksomhed, idet han har forlenet os Kraft og Styrke samt bistaaet os med sin Hellig-Åland i Udførelsen af vore Pligter, hvorfor jeg er inderlig taknemlig.

Jeg anerkender Guds Godhed i, at jeg har haft hæderlige, trofaste og nidskære Brødre til Medarbejdere i Vingaarden, samt i at han kronede vort Arbejde med Fremgang. Han har skenket os Kraft til at bære trofaste Bidnesbyrd om Sandheden af Jesu Kristi Evangelium, som er gengivet til Jorden i denne Tid og Slægt. Vi have haft den Glæde at se mange, som have hørt Evangeliet, annamme det, hvilke nu vandre fremad med sikre Skridt paa Livets smalle Sti, der fører dem til Op-højelsens Maal.

Alle Brødrene, som have virket i Missionen i den Tid, jeg har været her, er jeg meget taknemmelig og forbunden, fordi de have givet overordentlige Beviser paa Oprofesser, idet de have overladt i Herrens Haand deres elskede Hustruer og Børn, Forældre og Søskende, gode og hyggelige Hjem og ere for Kristi Skyld gagede ud i en forfængelig, mørk og falden Verden, raabende Omvendelse til alle Mennesker, rige og fattige, lærde og ulærde, unge og gamle, at omvende sig fra Forfængelighed og Rænker og komme til Gud med et sonderknust Hjerte og en angergiven Ånd og paa denne Maade berede sig for Fredslyrstens Komme. Disse Bidnesbyrd i Forening med Bøger og Skrifter i Undsindvis, der ere udsprettet i Missionen, samt de værdige Eksempler, som Eldsterne have udvist for Verden, ville sikkertigen lede mange ind paa den rette Vej, der leder til de Saliges Hjem.

Da Præsidentskabet over den europæiske Mission, under hvis Ledelse jeg har arbejdet, har tilkendegivet sin Tilsredshed med denne Mission,

saa er det mig en sand Glæde at meddele Brødrene, som have præsideret over Konferencerne, det samme; thi det er ved deres og Brødrenes Medvirken i Almindelighed, at Missionen befinder sig i en blomstrende Tillstand.

Brødrene, som arbejde paa Missions-Kontoret med at udgive det skrevne Ord, have udvist deres Æver for Værkets Fremme, og formedelst Aalandens Vedelse have de været Redskaber i Herrens Haand til at gøre meget godt; maatte deres Glæde forøges fra Dag til Dag i dette besværlige Arbejde for Sandhedens Sags Forfremmelse paa Jorden! Ved Tanken om mine Foresattes Hyldest og den udviste Velvilje af Gældsterne og de Hellige i Missionen i Almindelighed føler jeg en Glæde, som er ubeskreibelig.

Paa samme Tid som jeg byder mine elskede Søskende i Skandinavien Farvel, ønsker jeg ogsaa at frembære min hjerteligste Tak for eders Venlighed og Opmerksomhed imod mig, hver Gang jeg har haft Lejlighed til at mødes med eder paa forskellige Steder i Missionen. Overbevisningen om, at J have erindret mig i eders inderlige Bønner for Naadens Throne for mit Velserd, har altid været en stor Trost og Opmuntring for mig i Udførelsen af mit Kalds mange forskellige Pligter, og jeg er overbevist om, at eders Bønner ere blevne hørte. Modtag alle min Taknemlighed for den Tillid, J have skænket mig, samt for eders udviste Velvilje, og maatte Himlen udgyde rige Besignelser over eder alle.

Tillad mig endnu en Gang at opmunstre eder til Trofasthed i de Dagter, som J have sluttet med Gud, vidende dette, at sand Tro, som viser sig i gode Gerninger, ren Kærlighed til Sandheden og bestandigt Haab, der strækker sig ud over Tiden og ind i Evigheden, er sand og usrømtet Gudsdyrkelses Kendetegn.

Jeg ønsker hermed at anbefale eder Gældste A. L. Skanchy, der er kaldet til at være min Efterfølger som Præsident over den skandinaviske Mission, og jeg haaber, at den samme Velvilje, som de Hellige have skænket mig, ligeledes maa vises ham. Han er en i Herrens Tjeneste prøvet Mand og har haft megen Erfaring i Kirkens Tjeneste, hvilket er en Garanti for, at Missionen i ham faar en Leder, som vil drage faderlig Omsorg for alle dens Ansiggender.

Maatte Guds Værk fremdeles gøre Fremgang i disse Lande! Maatte alle oprigtige af Hjertet faa Lejlighed til at høre og annamme Sandheden! Maatte Guds Besignelser rigeligen blive alle dem til Del, som arbejde med for at udspredre Lys og Kundskab i disse Lande!

Med dette Ønske og Haab om dets Opfyldelse byder jeg de Hellige samt mine Medarbejdere i Skandinavien et hjerteligt Farvel og ønsker atter Guds rige Besignelser over eder alle for Kristi Skyld!

Eders for Sandhedens Fremme hengivne Broder

Andreas Peterson.

Til de Sidste-Dages Hellige i Skandinavien.

Kære Søskende! Det er falden i min Lod at blive kaldet af Kirkens Autoriteter i Zion til at virke i Herrens Tjeneste iblandt de Sidste-Dages Hellige her i de skandinaviske Lande og at afløse vor lære Broder og Ven, Præsident Andreas Petersen. Jeg føler mig meget svag og usuld-kommen til at indtage denne høje og ansvarfulde Plads, som vor noble Broder saa tilfredsstillende og ørefuldt har beklædt, hvilket har bevirket, at Herrens Værk er skredet fremad i disse Lande. Jeg fremstiller mig derfor for Brødrene (Missionærerne) saa vel som for de Hellige i al Ydmighed i det Haab, at de nu ville hjælpe mig med deres Tro og Bonner, saa at vi maatte blive i Stand til at fortsætte dette ørefulde Arbejde og i Forening søge at fremme Sandhed, Dyd og Retfærdighed paa Jordens. Med det Ønske, at Herren vil velsigne vores Bestræbelser, forbliver jeg eders ydmige Broder og Medarbejder for Herrens Sag.

A. L. Skanchy.

Konferencen i Aarhus.

Lørdag den 6. og Søndag den 7. April afholdt de Sidste-Dages Hellige Konference i Borupsgade 14. Konferencen aabnedes med Sang og Bøn. Konference-Præsident J. C. Petersen fremstod og holdt de Høf-samlede Velkommen samt ønskede, at Herrens Land maatte være raadende i Konferencen.

Følgende Eldster fra Zion vare til Stede: Andreas Petersen, Præ-sident over den skandinaviske Mission, J. C. Petersen, Konference-Præ-sident, Albert E. Johnsen, John Christensen, Andrew D. Mortensen, J. C. L. Breinholt, Lars Christoffersen, C. W. Christoffersen, Daniel P. Thuesen, C. M. Christiansen, P. W. Nielsen, Søren Christensen, Peter Frost, Hans P. Christiansen, Christen Christensen, Parley P. An-dersen, N. P. Hansen, Hans C. Hansen, Hans Hansen og H. J. Zobel.

J. P. Breinholt udtalte sin Glæde over den Lejlighed, han havde til at forkynde Evangeliet. D. P. Thuesen talte om Nødvendigheden af Præstedommets Fuldmagt til at forrette Evangeliets Ordinanser.

En Salme blev sungen til Afslutning. H. P. Christiansen var Bidnesbyrd om, at Evangeliet, som vi prædike, er det samme, som Frelseren og hans Apostle lærte. P. Frost talte om forskellige Prin-cipper og om, hvorledes disse skulle forståas.

Præsident Andreas Petersen sagde: Vi have en stor Mission at ud-føre og burde være tro mod vores Kalds-Bligter. Der er kun saa, som ønske at tjene Gud i Oprigtighed. Vi burde være taknemmelige, fordi Gud har aabnet vores Øjne for Sandheden, og fordi vi have faaet Kraft

til at annamine Evangeliet. Vort Liv her paa Jorden er fort; lad os derfor leve saaledes, at Troens Lampe altid maa oplyse vor Sjæl, saa at vi kunne naa en Dphøjelse i vor Faders Rige.

Mødet sluttedes med Sang og Bøn.

Søndagen den 7. Kl. 10. Mødet aabnedes med Sang og Bøn. Præsident James C. Petersen foreslog derpaa til Opholdelse i de Helliges Tro og Bønner: Kirkens Autoriteter og Platte D. Lyman med hans Raadgivere som Præsidentskab over den europæiske Mission; Andreas Petersen som Præsident over den skandinaviske Mission samt James C. Petersen som Præsident over Aarhus Konference. Enstemmigt vedtaget. L. Christoffersen var sit Vidnesbyrd om, at Kristi Evangelium nu findes paa Jorden, men det er haardt for Menneskene at forstaa og annamine det. H. C. Hansen talte om Evangeliets første Principper. John Christensen sagde, at vi burde leve saaledes, at Guds Land kunde lede os i alle Ting. P. W. Nielsen talte om Nødvendigheden af at opfylde Tiendedøren og modtage Belsignelserne derfor.

Til Afveksling blev en Salme sjungen. Søster Zobell sagde: Vi bør samle vort Liggendeære, hvor Møl og Rust ikke kan fortære det. H. J. Zobell talte om Lydighed, som er Evangeliets første og største Princip. C. H. Christiansen bevisste, at Gerninger saa vel som Tro ere nødvendige, for at Menneskene kunne blive frelste. Christen Christensen sagde, at vi skulde bruge vor Tid efter bedste Evne, medens vi ere her paa Jorden. C. W. Christoffersen bevisste af Skriften, at Gud er et personligt Bæsen. Peter Larsen sagde: Der er intet, der kan glæde os saa meget som Evangeliet, og vi trættes aldrig af at lære om Evangeliets Sandheder.

Mødet sluttedes med Sang og Bøn.

Eftermiddag Kl. 2. Mødet aabnedes med Sang og Bøn. Præsident James C. Petersen sagde: I Dag er der Fest i hele Kristenheden til Minde om Kristi Opstandelse; dog er der intet Folk paa Jorden, som anerkender Kristus og hans Mission mere end de Sidste-Dages Hellige. Det Evangelium, vi prædike, er hans, og det er lige saa kraftigt nu, som det var i Frelserens Dage; der er kun eet Evangelium, skønt der er mange Grader af Herlighed i Faderens Rige. Han var Vidnesbyrd om Evangeliets Gengivelse og om, at Joseph Smith var en Guds Profet. Andrew D. Mortensen sagde, at det nu er ligesaa nødvendigt for Præstedømmet at være falset, ligesom Aaron var, som det nogensinde har været.

Søstrene Olga Busch og Tomine Hansen fra Randers sang en Sang.

Hans Hansen talte om Prøverne, som de Hellige i Zion havde haft, og om, hvorledes Herren havde hørt deres Bønner. Parley P. Andersen sagde, at han var udsendt for at forkynde, at Gud igen havde

talet til Jorden. Albert Johnsen sagde, at naar han betragtede de forskellige Religioner, lærte han at skatte Evangeliet højere. N. P. Hansen sagde: Vi ere komne her paa Jorden med en fri Vilje og ville saaledes saa Løn for vore Gerninger og ikke for Tro alene.

Mødet sluttedes med Sang og Bøn.

Søndag Aften Kl. 8. Mødet begyndte med Sang og Bøn. Præsident Andreas Petersen ønskede, han maatte blive ledt af Sandhedens Land i sine Bemærkninger. Han ønskede at tale om Frelserens Liv og Levnet. Historien er fortsattet om ham fra hans Fødsel, indtil han var 12 Aar gammel, da han diskuterede med de Lærde i Templet. Da han var 30 Aar, kom han til Johannes for at døbes, hvorefter Guds Land kom over ham, og Faderens Røst hørtes fra Himmelten, som erklærede, at han var Guds Søn; derpaa udvalgte han 12 Apostle iblandt de almindelige Folk og sendte dem ud at predike Evangeliet med Magt og Myndighed. Det var Frelserens Mission at lide og dø for alle Mennesker; Følgerne af Syndefaldet kunde ikke borttages paa nogen Maade. Han viste os Vejen, og Ingen har Ret til at forandre den. Barnedaaben er ubibelsk, thi Skriften siger, at Daaben er en god Samvittigheds-Pagt mod Gud, hvilken smaa Børn ikke kunne gøre. Et lille Barn kender ingen Lov og kan derfor heller ikke overtræde nogen. Kristus led for Arvesynden, som var en Følge af Adams Overtrædelse, og han bragte fuld Forsoning dertil. Om Sabbaths-Dagen sagde Taleren: I seks Dage skal du arbejde og hvile paa den syvende, siger Herren. I Dag sejre vi Kristi Opstandelse; dette var en Søndag, den første Dag i Ugen, paa hvilken Kristus opslod fra de Døde. Paa Pintsefesten, som er den 50. Dag efter Paaske, altsaa ogsaa en Søndag, blev den Hellig-Land udgydt, og i en Alabenbaring til Profeten Joseph Smith er det besalet at helligholde Søndagen som Sabbath. Han talte til Slutning om forskellige Principper og nedbad Guds Velsignelse over alle.

Sang af Olga Busch og Tomine Hansen.

Præsident James C. Petersen takkede alle, der havde bidraget til at gøre Konferencen saa behagelig.

Mandagen den 8. April afholdtes et Præstedømsmøde, hvor Missionærerne afgave Rapporter, og hvor Præsidenterne Andreas Petersen og James C. Petersen gave Raad om, hvorledes Herrens Værk bedst kunde fremmes. Rapporten viste, at Konferencen bestaar af 7 Grene og 2 Distrikter, i hvilke 18,173 Skrifter vare blevne uddelte; 750 Bøger fulgte; 15,898 Fremmedes Huse besøgte; 4,929 evangeliske Samtaler; 515 Møder afholdte; 24 døbte og 20 Børn velsignede. Missionærerne bestykkedes til at arbejde i de forskellige Grene som følger. Aarhus: James C. Petersen og Albert E. Johnson; Esbjerg: John Christensen og Andrew D. Mortensen; Grenaa Distrikt: J. C. L. Breinholt; Horsens: Lars Christoffersen og C. M. Christoffersen; Odense: D. P. Thueßen,

C. H. Christansen, P. W. Nielsen og Søren Christensen; Randers: Peter Frost, Hans C. Christansen, Christen Christensen og Parley P. Andersen; Skanderborg: N. P. Hansen; Silkeborg: H. C. Hansen og Hans Hansen.

Søndags-Skolen afholdt Møde om Aftenen, et interessant Program blev udført, og Præsident Andreas Peterson talte opmuntrende og be-lærende til alle.

J. J. Samuelsen, Skriver.

Konferencen i København.

Konferencen begyndte Lørdag den 13. April kl. 8 Aften i Lokalet i St. Pederstræde 45 og aabnedes med Sang og Bon. Følgende Brødre fra Zion vare til Stede: Missions-Præsident Andreas Peterson, Konference-Præsident James Thomsen, Jens Jensen, „Skandinaviens Stjerne“'s Skriver, C. A. Carlson, „Nordstjärnan“'s Skriver, John F. Petersen, N. C. Rasmussen, C. J. Olsen, Jacob S. Bastian, Niels Roholt, A. J. Andreassen, James P. Johnsen, Wilford Christensen, Christian Sørensen, J. P. Christensen, Oliver Christensen, Julius B. Christensen, A. C. Sørensen, Oluf Johnsen, N. M. Jakobsen, C. J. Blomman, medvirkende i Københavns Konference, samt Vældsterne N. P. Hansen, Christian Christensen og Søren Christensen fra Aarhus Konference.

Koret sang: Kom, o, kom til mig.

Præsident James Thomsen bød alle de tilstede værende Velkommen og højede Ønsket om, at Herrens Land maatte gøre sig gældende iblandt os i et rigt Maal. Oliver Christensen talte om den kristne Verdens vildfarne Ideer og om den fordaelelige Mening, at Skriftens Ord skulle aandeliggøres. Oluf Johnsen bar Vidnesbyrd om Evangeliets Guddommelighed og opmuntriede de Hellige til Trofasthed.

Koret sang: „Zion, mit Hjem“.

N. M. Jakobsen sagde: Et stort Ansvar paahviler os som Sidste-Dages Hellige, og hvad vi saa, skulle vi høste. Christian Sørensen sagde, at vi først ræbe efter at holde Guds Bud saa at hans Land kan bo i os.

Mødet sluttedes med Sang og Bon.

Konferencen fortsattes Søndag kl. 10 i Lille Kanikestræde 5 og aabnedes med Sang og Bon. Kirkens Autoriteter bleve dernæst fremstillede af Præsident Thomsen til Opholdelse i de Helliges Bonner samt Præsidentskabet over den europæiske Mission og Andreas Peterson som Præsident over den skandinaviske Mission, James Thomsen som Præsident over Københavns Konference og alle Vældsterne i deres forskellige Virkefædre, hvilket enstemigt blev vedtaget. C. J. Blomman talte om

vor Faders Hensigt med os, og at det er nødvendigt for os at lære hans Vilje at kende ved den Hellig-Alands Paavirkning.

Koret sang Salmen 223.

C. F. Olsen talte om Mormons Bogs guddommelige Troværdighed og om, at Joseph Smith var en Guds Profet.

Mødet sluttedes med Sang og Bøn. Konferencen fortsattes Kl. 2 og aabnedes med Sang og Bøn. Præsident Thomsen sagde, at alle kristne Mennesker skue fremad til Tidens Ende og haabe at være blandt dem, der skulle arve det evige Liv. Dette er det evige Liv, at kende den eneste sande Gud. Menneskenes lykkeligste Tider vare, naar de stode i Forbindelse med Himlen og lærte direkte fra Gud. Han talte om Guds Væsen og Egenskaber i Følge Bibelen og Tornuften og sagde, at Dagen er nær, da Frelseren skal komme i sin Hærlighed, og at vi maa vije Lydighed mod vor himmelske Faders Bud og Love.

Koret sang Salmen 201.

John F. Petersen sagde, at Korset, som vi skulde bære, var ikke af Guld, Træ eller Sligt, men Forfølgelse, Haan og Spot formedelst Lydighed til Evangeliets Love. Taleren har Vidnesbyrd om Evangeliets guddommelige Sandheder.

Mødet sluttedes med Sang og Bøn.

Kl. 6 fortsattes Konferencen, der aabnedes med Sang og Bøn. Præsident Andreas Petersen haabede at været ledet af den samme Aand, som havde gjort sig gældende i alle vores Møder. Den hellige Skrifts Forudsigelser med Hensyn til Frelserens Komme saa vel som de ydmige Vidnesbyrd af Herrrens Ejendomme komme paa den samme Maade, nemlig ved den Hellig-Alands Bejledning. Paulus taler om en Tidernes Hyldest Husholdning, der skal komme i de sidste Dage. Johannes den Døber kom med det aaronse Præstedommes Myndighed, der gav ham Ret til at forkynde Omvendelsens Daab til Syndernes Forladelse. Daaben var ikke den Gang nogen ny Anordning, men var vel bekendt. Vi komme ned det samme Budskab som Johannes — men denne Gang er det for sidste Gang. Apostelen Paulus erklærede, at Jødernes Fædre vare døbte i Havet og til Romerne siger han: „Vi ere begravne med ham o. s. v.“

Luther var en retsfaffen og oprigtig Forkæmper for Sandheden's Sag, men var dog ikke i Stand til at sige: „Saa siger Herren“; dog erklærer han, at Daaben var en Neddyppelse. Taleren beviste, at Daaben, som Kristus anerkendte, var en Begravelses-Daab. Taleren forklarede Hensigten med det store Vandbassin i Salomons Tempel og udviklede derpaa Evangeliets Forkydelse i Alande-Verden samt Daab for de Døde.

Mange ere muligvis lig Nikodemus — men Frelserens Svar til ham gælder for alle Guds Børn. Taleren advarede alle mod at opsette Raadens Tid; thi de Genstridige ville blive straffede, som de blev

i Noe Dage. Taleren har Vidnesbryrd om Herrens Aabenbarelse i de sidste Dage til Profeten Joseph Smith og Gengivelsen af Præstedømmet til Jorden. Til Slutning berørte han Kristi Kirkes Indlemmelses-Principper.

Præsident James Thomsen takkede Sangforet for dets yndige Sang samt alle dem, der havde bidraget til at gøre Konferencen saa behagelig. Konferencen sluttedes med Sang og Bon.

Præstedømmemøder blevne afholdte Mandagen den 15. Aeldsterne afgave her Rapporter over deres Virksomhed i de forskellige Grene. Alle Aeldsterne udtalte deres Ønske om at gaa fremad med fornhet & kraft. De blevne bestykkede til at arbejde i de forskellige Grene som følger: i København: James Thomsen, John F. Petersen, N. C. Rasmussen, C. F. Olsen og James P. Johnsen; paa Amager: C. J. Blomman og Jacob Bastian; i Helsingør: Wilsford Christensen; i Næstved: N. Roholt; i Slagelse: Oluf Johnsen og A. C. Sørensen; i Holbæk: Jas. P. Christensen og Julius B. Christensen; i Nykøbing p. F.: Christian Sørensen og Oliver Christiansen og paa Bornholm: N. Jakobsen og Anton F. Andreasen. Præsidenterne Peterson og Thomsen gave gode Raad og Opmuntringer til Missionærerne. Resultatet af Aeldsternes Virksomhed siden sidste Konference er følgende: Skrifter uddelte 17,664, Bøger uddelte 466, Fremmedes Huse besøgte 15,254, evangeliske Sanitaler 2,807, Møder afholdte 270, døbte 19, Børn velsig- nede 3.

Mandag Aften afholdtes et Søndagskolemøde, hvor et udmærket Program blev udført, og hvor Præsident Peterson talte meget opmuntrende til Skolen.

C. F. Olsen, Skriver.

Præsident George Q. Cannon er død.

I Følge et Telegram, der ankom den 12. dennes, er Præsident George Q. Cannon død.

Alle Sidste-Dages Hellige ville modtage dette Budskab med Sorg; dog er Sorgen blandet med Tak og Lov: Tak, fordi Guds Folk har nydt Fordelen af en saa ødel Mands lange Virksomhed; Lov og Bris til Herren, fordi han sendte en saa stor og mægtig Land til at hjælpe med at fremrulle hans Sidste-Dages Værk paa Jorden.

Præsident Cannon var første Raadgiver i det første Præsidentskab i Jesu Kristi Kirke, et Embete, som han ogsaa besad under Præsidenterne John Taylor og Wilsford Woodruff. Han var født den 11. Januar 1827, blev døbt i Juni 1840 og ordineret til Apostel i Januar 1860.

Kort før sin Død rejste han for sit Helbrede Skjuld til Kalifornien, hvor han døde. (Nærmere Oplysning om hans Død og Begravelse fremkommer i næste Nr. af „Stjernen“.)

Der Stern.

Kærlighed til Børn.

Efter min Overbevisning er den levende, synlige Kærlighed det Sol-skin og den Regn, der giver Vækst og Kraft til de Planter, vi kalde vore Børn. Jo mere Kærligheden spores, desto kraftigere virker den; men Alvor, ja endog Strenghed skal betimelig staa i Forening hermed. Jeg kender Mennesker, som gøre Bold paa sig selv for at skjule for deres Børn den Kærlighed, som de bære til dem. Det trettende Kapitel i det første Brev til Korintherne maa kunne overbevise dem om, at de intet have at befrygte i den Henseende. Ord og Talemaader udrette Intet; men enkelte Glimt, som Tid efter anden fremkommer fra Hjertets Indre, tænde i disse unge Sjæle en Flid, som opvarmer og lutrer dem. Kærlighed til sine Børn, naar man ikke hermed forveksler Svaghed, er et indre Lys, som leder Forældre og Opdagere paa den rette Vej. Ved at give sig til Kende tiltrækker den disse fint organiserede Naturer og indgår med dem Tillid. Kærlighed er for de Sjæle, man danner, det samme, som den moderlige Barms Barme er for det nysøgte Barn.

Caroline Berthes.

Rettelse. Paa Side 26 under Beskikkelsel staaer: Aeldsterne J. N. Ericksen og Chas. O. Larsen beskikkes til at arbejde i Kristiania Konference; der skulde staa Trondhjems Konference.

„Skandinaviens Stjerne“ udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned. Abonnementspris: 1 Krone pr. Kvartal eller Kr. 3,70 om Året portofrit.

Inndhold.

Tale af Apostel John Henry Smith 129	Til de Sidste-Dages Hellige i Skandinavien..... 138
Pompeji..... 132	Konferencen i Aarhus 158
Deres Øjne var aabnede 133	Konferencen i København 141
Religion som en Erhvervs-Kijde . 134	Præsident George Q. Cannon er død 143
Red. Bem.: Præsident Andreas Petersens Aftedes-Hilsen 136	Rettelse 144
	Kærlighed til Børn 144

København, 1901.

Udgivet og forlagt af A. V. Skanchy, Sankt Pauls Gade 14, 1ste Sal.
Træt hos J. C. Bording (C. Petersen).